

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.659/1
van 12 december 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen en tot wijziging van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 betreffende de loopbaanbegeleiding’

Op 12 november 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit ‘van de Vlaamse Regering tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen en tot wijziging van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 betreffende de loopbaanbegeleiding’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 december 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 december 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt er hoofdzakelijk toe uitvoering te verlenen aan afdeling 6 van hoofdstuk IV van de herstelwet van 22 januari 1985 ‘houdende sociale bepalingen’, zoals gewijzigd bij het decreet van 12 oktober 2018 ‘houdende het Vlaams opleidingsverlof en houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’.

3.1. Onder voorbehoud van hetgeen hierna *sub* 3.2 en 3.3 wordt opgemerkt, vindt het ontwerp vooreerst rechtsgrond in de bepalingen van de herstelwet van 22 januari 1985 waaraan wordt gerefereerd in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp, zoals deze worden gewijzigd bij het decreet van 12 oktober 2018, met dien verstande dat ook dient te worden verwezen naar artikel 111, § 3, van die wet.

Artikel 15 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, waaraan de Vlaamse Regering een algemene uitvoeringsbevoegdheid ontleent, gelezen in samenhang met artikel 109, § 5, van de herstelwet van 22 januari 1985.

Artikel 40 van het ontwerp vindt, benevens in het in de aanhef reeds vermelde artikel 116 van de herstelwet van 22 januari 1985, ook rechtsgrond in artikel 102, eerste en vierde lid, van het decreet van 19 december 2003 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004’.

Artikel 41, tweede lid, van het ontwerp, dat een overgangsregeling bevat, vindt rechtsgrond in artikel 29 van het voornoemde decreet van 12 oktober 2018.

Artikel 42 van het ontwerp, dat de inwerkingtreding van bepaalde artikelen van het decreet van 12 oktober 2018 regelt, vindt rechtsgrond in artikel 30 van dat decreet.

3.2. Artikel 2 van het ontwerp bevat de voorwaarden voor de arbeidsmarktgerichte opleidingen en voor de loopbaangerichte opleidingen en vindt in beginsel rechtsgrond in artikel 109, §§ 2 en 3, van de herstelwet van 22 januari 1985. Het is echter niet duidelijk of artikel 2 alle elementen bevat waarop de voorwaarden volgens de voornoemde bepalingen “minstens betrekking” moeten hebben. Opdat artikel 2 van het ontwerp rechtsgrond zou kunnen vinden in de voornoemde bepalingen van de herstelwet van 22 januari 1985, dienen alle decretale elementen waarop de voorwaarden “minstens betrekking” hebben effectief in het ontwerp te worden geregeld. Dit dient door de steller van het ontwerp te worden nagegaan. In voorkomend geval zal het ontwerp in het licht daarvan moeten worden aangevuld.

3.3. Artikel 31 van het ontwerp bepaalt dat “de erkenning en registratie als dienstverlener volgens de regelingen, vermeld in artikel 2, § 1, 3°, [...] ambtshalve [worden] ingetrokken als de opleidingsverstrekker de verplichtingen inzake attestering [...] na een aangetekende aanmaning niet nakomt”.

In artikel 2, § 1, eerste lid, 3°, van het ontwerp wordt verwezen naar “een dienstverlener die geregistreerd is als opleidingsverstrekker volgens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 betreffende de opleidingscheques voor werknemers of geregistreerd is als dienstverlener overeenkomstig artikel 14 van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 februari 2016 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten en kmo-groeitrajecten”.

Op het eerste gezicht bieden de bepalingen van hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstelwet van 22 januari 1985 geen rechtsgrond om in een dergelijke intrekking te voorzien. Die intrekking is immers ruimer dan de intrekking van de registratie in de opleidingsdatabank, waarvan de Vlaamse Regering de nadere regels kan bepalen op grond van artikel 109, § 4, van de herstelwet van 22 januari 1985.

Behoudens indien artikel 31 van het ontwerp zou kunnen worden ingepast in de bepalingen die rechtsgrond bieden voor de in artikel 2, § 1, eerste lid, 3°, van het ontwerp vermelde erkennings- en registratieregelingen, kan dat artikel dan ook geen doorgang vinden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef van het ontwerp dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond.

5. In de aanhef van het ontwerp moet nog een verwijzing worden opgenomen naar het bij artikel 41, eerste lid, 3°, van het ontwerp op te heffen koninklijk besluit van 27 augustus 1993 ‘tot wijziging van de lijst van de opleidingen die in aanmerking komen voor betaald educatief verlof’.

Artikel 1

6. Artikel 1, 7°, van het ontwerp bevat een definitie van het begrip “VDAB”. Aangezien dat begrip verder niet voorkomt in het ontwerp, dient deze definitie te worden weggelaten.

Artikelen 41 en 43

7. De steller van het ontwerp dient na te gaan of de opheffing van de bestaande regelingen inzake betaald educatief verlof (artikel 41, eerste lid, van het ontwerp), met ingang van 1 maart 2019 (artikel 43), en de daaraan gekoppelde overgangsregeling (artikel 41, tweede lid), die eveneens in werking treedt op voornoemde datum (artikel 43), op volkomen wijze aansluiten bij de algemene inwerkingtreding van het te nemen besluit, met ingang van 1 september 2019 (artikel 43). In de voornoemde overgangsregeling is immers sprake van “werknemers die vóór 1 september 2019 een opleiding volgen die recht geeft op betaald educatief verlof” terwijl de desbetreffende regelingen al met ingang van 1 maart 2019 worden opgeheven. Meer bepaald rijst de vraag of er geen rechtvacuüm ontstaat tussen 1 maart 2019 en 1 september 2019 en of de ontworpen overgangsregeling wel volkomen uitwerking kan verkrijgen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME